

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Argo Kalda Mardi talu

Verwerende partij: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Dictum

- 1) Artikel 93, lid 1, artikel 94 en bijlage II bij verordening (EU) nr. 1306/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzetten dat een lidstaat als een van de in bijlage II bedoelde normen voor een goede landbouw- en milieuconditie voorschrijft dat steengraven die zich op een landbouwareaal bevinden, behouden moeten worden en de verplaatsing ervan een schending van die norm oplevert en dus gepaard gaat met een verlaging van de betalingen aan de betrokken landbouwer.
- 2) Artikel 72, lid 1, onder a), artikel 91, leden 1 en 2, artikel 93, lid 1, en artikel 94 van verordening nr. 1306/2013, alsook artikel 4, lid 1, onder b), c) en e), van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad, moeten aldus worden uitgelegd dat de verplichtingen met betrekking tot de goede landbouw- en milieuconditie die zijn opgelegd bij verordening nr. 1306/2013 moeten worden nagekomen op het hele landbouwbedrijf en niet slechts op het landbouwareaal waarvoor concreet om een betaling is verzocht.

⁽¹⁾ PB C 338 van 9.10.2017.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 7 augustus 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus — Estland) — Viking Motors AS e.a. / Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Zaak C-475/17) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 401 — Nationale belastingen met het karakter van omzetbelasting — Verbod — Begrip „omzetbelasting” — Lokale belasting op verkoop — Wezenlijke kenmerken van de btw — Ontbreken]

(2018/C 352/17)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Riigikohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

Verwerende partijen: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Dictum

Artikel 401 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de handhaving of invoering van een belasting als de belasting op verkoop die in het hoofdgeding aan de orde is.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 7 augustus 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH

(Zaak C-485/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Richtlijn 2011/83/EU — Artikel 2, punt 9 — Begrip verkoopruijnten — Criteria — Verkoopovereenkomst gesloten op de stand van een handelaar tijdens een beurs)

(2018/C 352/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verbraucherzentrale Berlin eV

Verwerende partij: Unimatic Vertriebs GmbH

Dictum

Artikel 2, punt 9, van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat een stand van een handelaar op een beurs, als aan de orde in het hoofdgeding, waarop deze gedurende enkele dagen per jaar zijn activiteiten uitvoert, moet worden opgevat als „verkoopruijnten” in de zin van deze bepaling indien een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende consument, in het licht van het geheel aan feitelijke omstandigheden van deze activiteiten, en met name van de uiterlijke verschijningsvorm van deze stand en de informatie in de ruimten waar de beurs wordt gehouden, redelijkerwijs kon verwachten dat die handelaar er zijn activiteiten uitvoert en hem aanspreekt om een overeenkomst te sluiten, hetgeen aan de nationale rechter is om na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 392 van 20.11.2017.